

[Inger Gautier Schmit.]

12 Øre er berettiget, maa man forbaavses. Af de Bilag, som følger med denne Beregning, fremgaar det, at Møllerne mener, at de, fordi der finder en Stigning Sted i de almindelige Maksimalpriser, paa Tilførsel af Brødkorn og paa Fragt, skal være berettigede til for denne ekstra Udgift paa 1 Kr. 25 Øre pr. 100 kg Rugmel at have 4 Øre mere for et Rugbrød, medens Bagerne for de ekstra Udgifter, som de har haft, mener sig berettigede til at skulle have 8 Øre mere. Det er blevet fremhævet i denne Forhandling, at det Regnskab, der omsider blev forelagt — jeg har allerede beklaget, at man ikke øjeblikkeligt havde dette Regnskab ved Haanden —, var noget anstrengt, og det er af forskellige Talere udtalt, at man beklagede, at den danske Befolkning ikke i Almindelighed kunde faa at vide, hvorledes det forholdt sig med disse specificerede Regnskaber. Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, udtalte sin Tilfredshed med, at han var blevet overbevist om, at Stigningen, altsaa de 12 Øre, inklusive de 8 Øre til Bagerne, kun dækkede den reelle Merudgift, som dette Erhverv havde. Jeg maa dog alligevel mene, at med Tilfredsheden har det været saa som saa, da jeg maa tro, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen kender de nøjagtige Tal, som denne Beregning hviler paa. Jeg har ogsaa noget Kendskab til Enkelthederne, og da jeg hverken er forlovet med nogen i Priskontrolraadet eller har Tavshedspligt paa anden Maade — jeg har ikke siddet i Udvalget —, finder jeg intet urigtigt i at gaa ind paa Enkelthederne i den specificerede Redegørelse.

For at dokumentere Berettigelsen af den Merindtægt, man mener at skulle have, fremfører man her som faktisk Merudgift for et Rugbrød en Stigning i Kul paa 1,5 Øre, i Arbejds løn 0,5 Øre, Benzin og Reparationer 0,5 Øre, Vedligeholdelse 1,5 Øre, Olie, Fedt og Hjælpstoffer 1,5 Øre og diverse Udgifter 1 Øre. Dette skulde nogenlunde, mener jeg, være de Udgifter, som man har fremført som givende Berettigelse for Bagerne til at forlange en Stigning paa 8 Øre paa et Rugbrød. Men selv om man nu vilde godkende denne Opgørelse — som ogsaa jeg finder mere end anstrengt, idet Vedligeholdelse skulde repræsentere 1,5 Øre pr. Rugbrød —, saa kan jeg alligevel, naar jeg lægger de Cifre sammen, som jeg her har anført, og som jeg maa mene i det store og hele dækker det virkelige Forhold, ikke komme længere end til 6,5 Øre pr. Rugbrød. Der er alligevel et Spring fra dette Tal og

op til 8 Øre pr. Rugbrød. Jeg skal nu ikke opholde mig nærmere ved Tallene, for jeg vilde kun gennem mine Udtalelser dokumentere, at en Priskontrol, hvorved man sætter Mennesker til at afgøre, hvorvidt en Stigning er tilstrækkelig til at berettige, at man kan faa mere for sine Varer, er et skrøbeligt Instrument; man skal være varsom med at bygge en retfærdig Fordeling mellem Erhvervene ved Hjælp af et saadant Instrument.

Jeg mener, at den Redegørelse, som jeg her har givet, i høj Grad understreger det, jeg har fremført. Jeg under baade Møllere og Bagere Udbytte af deres Arbejde — jeg ønsker ogsaa, at Landbruget skal faa Udbytte af det Korn, som de leverer til Møllere og Bagere —, men det støder mig i allerhøjeste Grad, at man har Interesse for de to førstnævnte Erhvervsgrøene, men endnu ikke har fundet Midler til at afhjælpe den Ulighed, som er fremkommet ved Afleveringspligten i Forbindelse med det dyre Foderkorn, en Ulighed, der gør sig gældende for en stor Kategori af Landbrugsejendomme. Jeg beklager ogsaa, at man som Forbruger i dette Land skal være nødt til at affinde sig med Priser, der angives i en Sum uden nogen Specifikation over, hvordan man kommer til Priserne. Jeg har derfor ikke betænkt mig paa gennem denne lille Specifikation, som tilfældigt er kommet mig i Hænde, at udtale min Beklagelse af, at man i Priskontrolraadet har kunnet godkende denne Stigning, der, som jeg siger, er gaaet en Tak over det højeste, man kunde komme til, og at man fra Flertallets Side har kunnet finde en Pris som den anførte ret og rimelig.

Prieme: Det er med Beklagelse, jeg ser, at den højtærede Minister ikke har fundet sig foranlediget til at stille Ændringsforslag om Tilbagebetaling af den Afgift, der maatte være erlagt, naar dette Lovforslag engang bortfalder. Under normale Forhold har Prisen paa Hvede og Hvedemel hidtil været en 12—13 Kr., maaske for Melet lidt mere, 12—13—14 Kr., men i Øjeblikket er Maksimalprisen 18 Kr., og hertil kommer nu en Afgift paa 5 Kr. 80 Øre. Man kan sige sig selv, at det bliver et overordentlig stort Millionbeløb, der kan blive Tale om som Tab for de Erhverv, der berøres af denne Ordning og har maattet betale en Afgift, hvis dette Beløb ikke betales tilbage, naar Loven igen bortfalder. Det er ganske urimeligt, at det skal være nødvendigt her i den danske Rigsgaard at paatale et saadant Forhold. Det er et saa simpelt Retfærdigheds-